

Wydawnictwo
Szkóły Policji w Pile

Jarosław Pińkowski

**Konfrontacja
jako szczególna
forma
przesłuchania**

SZKOŁA POLICJI w PILE

Zakład Prawa i Kryminalistyki

Jarosław Pińkowski

Konfrontacja jako szczególna forma przesłuchania

Skład komputerowy

Jarosław Pińkowski

Redakcja językowa

Waldemar Hałuja

Zatwierdzam i wprowadzam
do użytku jako materiał pomocniczy do zajęć

Zastępca Komendanta
Szkoły Policji w Pile
insp. Marcin Sapun

Wydawnictwo Szkoły Policji w Pile

Wydanie I

Druk: Pracownia poligraficzna SP w Pile

Nakład egz.

Piła 2025

Spis treści

Wstęp.....	4
Rozdział I	
Istota konfrontacji.....	5
1. Pojęcie i cele konfrontacji	5
2. Podstawa prawna konfrontacji	6
3. Rodzaje konfrontacji	7
Rozdział II	
Czynności poprzedzające konfrontacje.....	8
1. Warunki uzasadniające przeprowadzenie konfrontacji.....	8
2. Czynności związane z przygotowaniem konfrontacji	9
3. Planowanie konfrontacji.....	9
Rozdział III	
Przebieg konfrontacji.....	11
1. Zasady taktyczno-procesowe konfrontacji.....	11
2. Czynności związane z przeprowadzeniem konfrontacji	13
Rozdział IV	
Zasady sporządzania i dokumentowania konfrontacji.....	14
Rozdział V	
Dopuszczalność konfrontacji „na odległość” oraz konfrontacji pośredniej	16
Rozdział VI	
Założenie do symulowanej czynności konfrontacji wraz z przykładami protokołów konfrontacji.....	19
Orzecznictwo.....	38
Bibliografia.....	40

WSTĘP

Niniejsza publikacja została poświęcona konfrontacji, stanowiącej jedną z form przesłuchania. W trakcie tej czynności jednocześnie przesłuchiwane mogą być dwie lub więcej osób, z tego względu nosi ona także nazwę „face to face” - „twarzą w twarz”, „oko w oko”. Jest to jedna z najtrudniejszych form przesłuchania.

Decyzja o konfrontacji musi być decyzją przemyślaną i uzasadnioną. Z tego względu poznanie istoty, czynności poprzedzających ją oraz obowiązujących zasad dokumentowania, pozwoli na optymalne wykorzystanie wyników tej ważnej czynności procesowej.

Rozdział I

ISTOTA KONFRONTACJI

Jedną z czynności procesowych wskazanych przez ustawodawcę w kodeksie postępowania karnego jest konfrontacja. Przeprowadza się ją pomiędzy przesłuchanymi osobami w przypadku konieczności wyjaśnienia rozbieżności w ich zeznaniach lub wyjaśnieniach, mogących mieć istotny wpływ na wynik prowadzonego postępowania przygotowawczego. Jako czynność procesowa, konfrontacja może być przeprowadzona już na etapie czynności w niezbędnym zakresie wykonywanych w trybie art. 308 § 1 k.p.k.¹

1. Pojęcie i cele konfrontacji

T. Hanusek zdefiniował konfrontację jako szczególną formę przesłuchania dwóch osób, które charakteryzuje jedność czasu, miejsca, przedmiotu i dokumentacji przesłuchania.² Zgodnie z § 82 Wytycznych nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 30 sierpnia 2017 r. w sprawie wykonywania czynności dochodzeniowo-śledczych przez policjantów, „konfrontacja to szczególny rodzaj przesłuchania polegający na bezpośrednim i jednoczesnym przesłuchaniu co najmniej dwóch osób, których zeznania lub wyjaśnienia albo treść opinii złożone wcześniej są ze sobą sprzeczne co do istotnych faktów”.³

Z. Czeczot i T. Tomaszewski wskazali, że konfrontacja, jest to stawianie do oczu, równoczesne przesłuchanie dwóch osób na tę samą okoliczność w celu wyjaśnienia sprzeczności w ich poprzednich zeznaniach lub wyjaśnieniach.⁴ W codziennej pragmatyce służbowej przyjęte jest, że podczas konfrontacji w czasie jednego przesłuchania, na tę samą okoliczność wypowiadają się dwie osoby, których wcześniejsze zeznania lub wyjaśnienia były sprzeczne. W celu sprawnego przeprowadzenia czynności nie powinno się konfrontować jednocześnie więcej niż dwóch osób, gdyż może to mieć wpływ na prawidłowy przebieg czynności.

Celem konfrontacji jest wyjaśnienie sprzeczności w zeznaniach, wyjaśnieniach osób przesłuchiowanych, a co za tym idzie wykazanie ich fałszywości. Z psychologicznego punktu ma wywołać u osób konfrontowanych przekonanie o konieczności mówienia prawdy.

¹ Kodeks postępowania karnego z dnia 6 czerwca 1997 roku Dz. U. 2025 r., poz. 46,304)

² T. Hanusek: Kryminalistyka. Zarys wykładu, Kraków 1996, s. 187

³ Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 30 sierpnia 2017 r. w sprawie wykonywania niektórych czynności dochodzeniowo – śledczych przez policję (Dz. Urz. z 7 września 2017 r. poz. 59 z późn. zm.) § 82.1

⁴ Z. Czeczot, T. Tomaszewski: Kryminalistyka ogólna, Warszawa 1996, s. 139 i następne

Dodatkowym celem jest upewnienie się, że, organ prowadzący czynność obrał właściwy kierunek postępowania.

2. Podstawa prawna konfrontacji

Podstawę prawną przeprowadzenia konfrontacji określa art. 172 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 roku Kodeks postępowania karnego (zwany dalej k.p.k.), zgodnie z którym osoby przesłuchiwane mogą być konfrontowane w celu wyjaśnienia sprzeczności”. Zgodnie z treścią art. 172 k.p.k. ustawodawca wykluczył możliwość przeprowadzenia konfrontacji z udziałem świadka anonimowego lub osoby dla niego najbliższej, wobec których sąd, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator (na podstawie art. 184 k.p.k.) wydał postanowienie o zachowaniu w tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie ich tożsamości. Co więcej, konfrontacja w przypadku tego źródła dowodowego jest niedopuszczalna, zarówno gdy dotyczy dwóch świadków składających zeznania *incognito*, jak i wówczas, gdy przynajmniej jedna z osób, której wypowiedź należałoby skonfrontować z innymi, korzysta z ochrony przewidzianej w art. 184 k.p.k.⁵ Rozwiązanie to jest jak najbardziej zasadne, ponieważ udział w konfrontacji świadka anonimowego jak trafnie podkreśla P. Wiliński – *musiałoby doprowadzić, jeżeli nie do jego pełnej dekonspiracji, to z całą pewnością do skutków bardzo zbliżonych i tym samym do pozbawienia ochrony jej dóbr*.⁶ Niedopuszczalne jest także przeprowadzenie konfrontacji pomiędzy pokrzywdzonym, o którym mowa w art. 185a k.p.k. i art. 185c k.p.k. a świadkiem lub podejrzanym.⁷ W tym drugim przypadku chodzi o niedoprowadzenie do sytuacji gdy osoba małoletnia poniżej 15 roku życia, będąca ofiarą określonej kategorii przestępstw (przeciwko wolności, przeciwko wolności seksualnej i obyczajności oraz przestępstw przeciwko rodzinie i opiece), jak również przestępstw popełnionych z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej, ponownie stanie „twarzą w twarz” ze swoim oprawcą. Należy za słuszny uznać kierunek obrany przez ustawodawcę o wykluczeniu tych osób z kręgu uczestników konfrontacji, a tym samym nie narażać ich na bezpośredni kontakt ze sprawcą przestępstwa i wtórne przeżycie tej samej traumy spowodowanej przestępstwem. Podobnie rzecz się ma z dorosłymi ofiarami przestępstw

⁵ Art. 184 Kodeks... op. cit.

⁶ P. Wiliński: Świadek incognito w polskim procesie karnym, Kantor Wydawniczy Zakamycze, Kraków 2003, s. 125

⁷ Wytyczne nr 3...op. cit., §82.2

przeciwko wolności seksualnej i obyczajności określonych w art. 197 k.k. do 199 k.k. Należy też w tym miejscu zaznaczyć, iż poza przytoczonymi ograniczeniami uregulowanymi przepisami kodeksu postępowania karnego, niewątpliwie brakuje aktów prawa wykonawczego, np. rozporządzeń, decyzji lub wytycznych, które precyzyjnie normowałyby tę kwestię i dawały funkcjonariuszom wskazówki postępowania w tego typu sytuacjach.

3. Rodzaje konfrontacji

Kodeks postępowania karnego zezwala na konfrontację osoby, która może być źródłem dowodowym w procesie karnym. Konfrontacja może zostać przeprowadzona pomiędzy:

- świadkiem i świadkiem,
- świadkiem i podejrzanym,
- podejrzanym i podejrzanym,
- biegłym i biegłym,
- biegłym i świadkiem lub podejrzanym,
- specjalistą i specjalistą,
- specjalistą i biegłym, świadkiem lub podejrzanym.

Konfrontacja, to jeden z trzech (obok okazania i eksperymentu procesowego) szczególnych rodzajów przesłuchania. Teoretycznie możemy wykonywać wszystkie rodzaje wskazanych powyżej konfrontacji, lecz w praktyce policyjnej stosuje się pierwsze trzy. Sporadycznie są konfrontowani biegli. U podstaw tego leży przedmiot przesłuchania, gdzie świadek/podejrzanym zeznaje/wyjaśnia co spostrzegł, robił lub czego dowiedział się, natomiast zeznania biegłego będą odnosiły się do treści opinii złożonych przez organ procesowy prowadzący postępowanie. Kodeks postępowania karnego nie zabrania konfrontacji kilku osób, lecz w praktyce przyjęto pogląd, że konfrontujemy dwie osoby w tym samym czasie, co faktycznie jest bardziej efektem prakseologii, a nie przepisów ustawy. Trudno sobie bowiem wyobrazić konfrontację, w której biorą udział trzy lub więcej osób, przede wszystkim z perspektywy prowadzącego taką czynność, zwłaszcza w kontekście jej planowania, sprawnego przebiegu i zapanowania nad emocjami uczestników tej czynności.

Rozdział II

CZYNNOŚCI POPRZEDZAJĄCE KONFRONTACJĘ

W trakcie prowadzonego postępowania przygotowawczego przeprowadza się wiele czynności procesowych, polegających m.in. na przesłuchaniu świadków, podejrzanych itp. Podczas tych czynności pojawić się mogą istotne rozbieżności w treści złożonych zeznań lub wyjaśnień, które mogą zostać wyjaśnione jedynie poprzez konfrontację.

1. Warunki uzasadniające przeprowadzenie konfrontacji

Przed podjęciem decyzji o przeprowadzeniu konfrontacji należy ustalić, czy są spełnione następujące warunki determinujące jej przeprowadzenie:

- występują istotne sprzeczności w uprzednio złożonych zeznaniach lub wyjaśnieniach osób przesłuchiowanych,
- nie ma możliwości usunięcia sprzeczności w inny sposób niż w drodze konfrontacji,
- istnieje uzasadnione przekonanie, iż osoba mówiąca prawdę (według prowadzącego postępowanie) nie zmieni swojego stanowiska podczas konfrontacji.

Z powyższych warunków wynika, że konfrontacja może być przeprowadzona wówczas, gdy prowadzący postępowanie przygotowawcze ujawni istotne sprzeczności w uprzednio złożonych zeznaniach lub wyjaśnieniach, dotyczących np. roli poszczególnych osób w popełnionym przestępstwie. Za pomocą konfrontacji wyjaśnia się tylko te sprzeczności, które dotyczą faktów mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, np. sprzeczności dotyczące znamion przestępstwa, dowodów winy. Niecelowe jest korzystanie z instytucji konfrontacji w odniesieniu do sprzeczności nieistotnych dla danej sprawy, np. różnic co do warunków atmosferycznych panujących w chwili zaistnienia czynu. Będą one miały znaczenie w przypadku oceny znamion przestępstwa wypadku drogowego, nieistotne zaś będą w przypadku przestępstwa kradzieży.

Konfrontacja jest także niecelowa, gdy oświadczenia dowodowe różnią się tym, że jedno jest stanowcze, a drugie chwiejne, jedno wyczerpujące, a drugie zawiera luki itp. W takich wypadkach nie można mówić o sprzeczności w relacjach, a konfrontacja byłaby po prostu środkiem wywarcia sugestii lub okazją do uzgodnienia relacji przez osoby, które łączy chęć mactwa. Należy unikać konfrontacji w początkowym stadium postępowania

przygotowawczego, gdyż przeprowadzenie jej zawsze wiąże się z ryzykiem doprowadzenia do niezamierzonych efektów, np. pochopnego ujawnienia zgromadzonego materiału dowodowego lub utwierdzenia w postępowaniu osoby zaprzeczającej wszystkiemu (np. w toku wcześniejszego przesłuchania).

2. Czynności związane z przygotowaniem konfrontacji

Przeprowadzenie konfrontacji powinno być poprzedzone analizą wypowiedzi osób, które mają być skonfrontowane, w celu zestawienia istotnych sprzeczności niedających się usunąć w wyniku wcześniejszych przesłuchań tych osób. Na podstawie analizy całości materiału dowodowego organ procesowy mający przeprowadzić konfrontację powinien wyrobić sobie przekonanie o prawdomówności osoby, której zeznaniami lub wyjaśnieniami chce się posłużyć do zdemaskowania nieprawdziwych wypowiedzi drugiej osoby konfrontowanej. Wskazane jest, aby osoba, której wypowiedzi traktuje się jako prawdziwe, zdawała sobie sprawę z tego faktu. Osoba taka może być powiadomiona wcześniej o tym kiedy, z kim i na jaką okoliczność będzie konfrontowana, natomiast dla osoby, której relacje uchodzą za nieprawdziwe, termin przeprowadzenia konfrontacji powinien do końca pozostawać tajemnicą.⁸ Ponadto należy pamiętać o tym, że każda konfrontacja jest przeżyciem stresującym dla jej uczestników, a w przypadku podejrzanych może wywołać agresywne zachowania. W związku z powyższym, mając na uwadze zapewnienie optymalnych warunków przeprowadzenia konfrontacji (w tym bezpieczeństwa uczestników), należy wybrać odpowiednie pomieszczenie oraz zapewnić właściwą liczbę policjantów do udziału w czynnościach. W sytuacji gdy istnieje potrzeba skonfrontowania kilku osób, policjant powinien przyjąć najbardziej korzystną kolejność konfrontacji oraz właściwe odstępy czasowe między nimi. W sprawach trudnych i skomplikowanych ostatnim etapem przygotowania konfrontacji może być sporządzenie planu konfrontacji.

⁸ C. Jerzyński: Konfrontacja jako czynność procesowa. Kwartalnik kadry kierowniczej Policji 2011 r., s. 34-37.

3. Planowanie konfrontacji

Zgodnie z § 83 Wytycznych nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 30 sierpnia 2017 r. *w sprawie wykonywania czynności dochodzeniowo-śledczych przez policjantów*, przygotowanie się policjanta do przeprowadzenia konfrontacji polegać powinno w szczególności na:

- 1) dokonaniu analizy protokołów przesłuchań konfrontowanych osób lub opinii biegłych oraz zapoznaniu się w niezbędnym zakresie z innymi materiałami sprawy;
- 2) określeniu zagadnień mających być przedmiotem konfrontacji;
- 3) właściwym, ze względu na okoliczności sprawy, doborze miejsca i czasu konfrontacji;
- 4) określeniu kolejności wypowiedzi osób konfrontowanych;
- 5) ustaleniu kolejności konfrontacji i odpowiednich przerw między konfrontacjami;
- 6) określeniu sposobu zabezpieczenia przebiegu konfrontacji, zwłaszcza zapewnienia bezpieczeństwa jej uczestnikom.

Policjant w toku konfrontacji nie powinien dopuszczać do nawiązania bezpośredniej rozmowy między konfrontowanymi osobami.

W sprawach o skomplikowanym charakterze, w celu osiągnięcia zamierzonego celu, przed przeprowadzeniem konfrontacji rozważyć należy sporządzenie planu czynności, zawierającego m.in. informacje dotyczące:

- celu konfrontacji,
- oznaczenia miejsca, czasu i sposobu przeprowadzenia konfrontacji,
- danych osobowych uczestników konfrontacji,
- faktów, które mają zostać wyjaśnione w trakcie konfrontacji (sprzeczności),
- pytań szczegółowych.

Plan konfrontacji powinien zatwierdzić bezpośredni przełożony.

Rozdział III

PRZEBIEG KONFRONTACJI

Konfrontacja, podobnie jak każde przesłuchanie, składa się z następujących po sobie etapów, tj.:

- czynności wstępnych,
- właściwej konfrontacji.

Etap czynności wstępnych - rozpoczyna się od wprowadzenia uczestników postępowania do pomieszczenia, w którym będzie przeprowadzana konfrontacja. Dokonujemy sprawdzenia tożsamości osób biorących udział w konfrontacji, pouczamy o przysługujących uprawnieniach i ciążących obowiązkach - w zależności od roli procesowej osoby konfrontowanej. Podejrzanego należy m.in. pouczyć o prawie do odmowy składania wyjaśnień, prawie do odmowy udzielenia odpowiedzi na poszczególne pytania.⁹ Z kolei świadka należy uprzedzić o odpowiedzialności karnej wynikającej z art. 233§1 i 1a k.k., a w razie potrzeby pouczyć dodatkowo o treści art. 183 k.p.k., a więc prawie do uchylenia się od odpowiedzi na pytanie, jeżeli udzielenie odpowiedzi mogłoby narazić świadka lub osobę dla niego najbliższą na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

Etap właściwej konfrontacji - rozpoczyna się, gdy konfrontowane osoby znajdują się w pomieszczeniu, w którym czynność będzie realizowana.

1. Zasady taktyczno-procesowe konfrontacji

Do podstawowych reguł taktyczno-procesowych konfrontacji należy zaliczyć następujące elementy:

- Nie wolno przeprowadzać konfrontacji pokrzywdzonego, o którym mowa w art. 185a k.p.k. i art. 185c k.p.k. z podejrzanym lub świadkiem.
- Konfrontacja powinna być przeprowadzona przez co najmniej dwóch policjantów.
- Przebiegiem konfrontacji powinna kierować osoba, która poprzednio przesłuchiwała osoby konfrontowane.

⁹ J. Kudrelek: Szczególne formy przesłuchania w postępowaniu karnym, Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie, Szczytno 2010, s. 21.

- Jako pierwszą do pomieszczenia, w którym ma się odbyć konfrontacja wprowadza się osobę, która według przesłuchującego mówi prawdę. W ten sposób osiąga się korzystny efekt psychologiczny, gdyż z osobą tą można przeprowadzić jeszcze rozmowę przygotowującą ją do spotkania z osobą, która zeznaje nieprawdę.
- Osoby sadzamy w bezpiecznej odległości od siebie, zwrócone twarzami w kierunku do przesłuchującego. Między osobami konfrontowanym nie powinno być żadnych barier w postaci dużego biurka, stołu, barierki ochronnej. Możliwość nieprzerwanej obserwacji konfrontowanych i kontrolowania ich zachowania stanowi absolutne minimum.
- Konfrontowanych należy pouczyć o tym, że mają odpowiadać na pytania zadawane im przez prowadzącego konfrontację. Niedopuszczalne jest nawiązywanie bezpośredniej rozmowy między konfrontowanymi osobami. Konfrontowani mogą zadawać pytania, ustosunkować się do wypowiedzi drugiej osoby tylko za pośrednictwem i zgodą prowadzącego konfrontację.
- Jeżeli w konfrontacji bierze udział świadek, należy uprzedzić go o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy (art. 233 § 1 k.k.) i za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu (art. 233 § 1a k.k.) oraz innych uprawnień wynikających z k.p.k. (art. 182, 183, 185).
- Wyjaśnienie sprzeczności podczas konfrontacji polega na zadaniu ogólnie sformułowanego pytania, dotyczącego kwestii spornych zawartych w uzyskanych uprzednio zeznaniach lub wyjaśnieniach osób konfrontowanych.
- Osoby konfrontowane powinny na zadane pytanie odpowiadać krótko, ale w sposób swobodny (art. 171 § 1 k.p.k.).
- Ostatnie pytanie powinno dotyczyć przyczyn powstania sprzeczności, które pojawiły się we wcześniej uzyskanych zeznaniach lub wyjaśnieniach.
- Pytania zadawane uczestnikom konfrontacji powinny być proste, zrozumiałe i zbudowane tak, aby każda osoba mogła udzielić jednoznacznej odpowiedzi. Należy zwracać uwagę na to, aby odpowiadający nie udzielał odpowiedzi wieloznacznych.
- W pierwszej kolejności składa zeznania lub wyjaśnienia osoba, której wypowiedzi ocenia się jako wiarygodne. Przy konfrontacji świadka z podejrzanym, jako pierwszy powinien składać zeznania świadek, a następnie wypowiada się podejrzany, jeżeli nie odmówi złożenia wyjaśnień.

Stosowanie takich zasad nie może mieć charakteru sztywnego. Ich wykorzystanie i ścisłe przestrzeganie zależy od całokształtu okoliczności związanych z prowadzonym postępowaniem. W związku z tym należy pamiętać o możliwości m.in. użycia sprzętu do rejestrowania obrazu i dźwięku. Ważne jest także przeświadczenie przeprowadzającego konfrontację, że osoba składająca prawdziwe zeznania (wyjaśnienia) nie zmieni ich lub nie odwoła pod wpływem stresu związanego z sytuacją, w jakiej się znajduje.

2. Czynności związane z przeprowadzeniem konfrontacji

Poniżej przedstawiono algorytm czynności, które funkcjonariusz Policji powinien wykonać w trakcie prowadzonej konfrontacji.

- Sprawdzić dane personalne wezwanych osób.
- Powiadomić osoby o celu wezwania i o zasadach zachowania się podczas trwania konfrontacji.
- Polecić osobom konfrontowanym, aby usiadły obok siebie twarzami zwróconymi w kierunku przeprowadzającego konfrontację.
- Jeżeli wśród konfrontowanych jest świadek, należy uprzedzić go o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy (art. 233 § 1 k.k.) i za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą jemu samemu lub jego najbliższemu (art. 233 § 1a k.k.), oraz innych uprawnień wynikających z k.p.k. (art. 182, 183, 185).¹⁰
- Zadać konfrontowanym pytanie dotyczące znajomości drugiej osoby konfrontowanej, a w przypadku otrzymania odpowiedzi twierdzącej zapytać, kim jest wskazana osoba.
- Kolejno zadawać pytania związane z istniejącymi sprzecznościami.
- Udokumentować przeprowadzoną czynność w protokole konfrontacji, z jego treścią zapoznać osoby konfrontowane i odebrać podpisy od wszystkich uczestników czynności.
- Przesłuchać ponownie osobę, która podczas konfrontacji zmieniła poprzednio złożone zeznanie bądź wyjaśnienie.

¹⁰ Art. 233 § 1, 233 §1a Kodeks karny z dnia 6 czerwca 1997 roku (Dz. U. 2025 r., poz. 383).

Rozdział IV

ZASADY SPORZĄDZANIA I DOKUMENTOWANIA KONFRONTACJI

W myśl art. 143 § 1 ust 5 k.p.k., czynność konfrontacji wymaga obligatoryjnego sporządzenia protokołu. Protokół konfrontacji jest procesowym środkiem utrwalania przebiegu i wyników konfrontacji. Ponadto przebieg czynności może być utrwalany za pomocą urządzeń rejestrujących obraz i dźwięk, o czym należy pouczyć osoby uczestniczące w czynnościach (art. 147 § 1 k.p.k.).¹¹

Zgodnie z art. 148 § 1 k.p.k. protokół konfrontacji powinien zawierać:

- oznaczenie czynności, jej czasu i miejsca oraz osób w niej uczestniczących,
- przebieg czynności oraz oświadczenia i wnioski jej uczestników,
- wydane w toku czynności postanowienia i zarządzenia, a jeżeli postanowienie lub zarządzenie sporządzono osobno, wzmiankę o jego wydaniu,
- stwierdzenie innych okoliczności dotyczących przebiegu czynności - w miarę potrzeby.

Protokół konfrontacji wymaga podpisu osób biorących udział w czynności, co wynika z treści art. 150 k.p.k.. Przed podpisaniem, należy go odczytać i uczynić o tym wzmiankę. Osoba uczestnicząca w czynności może, podpisując protokół, zgłosić jednocześnie zarzuty co do jego treści; zarzuty te należy wciągnąć do protokołu wraz z oświadczeniem osoby wykonującej czynność protokołowaną.¹²

Pamiętać należy, że wszelkie skreślenia oraz poprawki, jak również uzupełnienia poczynione w protokole wymagają omówienia podpisanego przez osoby podpisujące protokół (art. 151 § 1 i 2 k.p.k.) . Jeżeli protokół nie został należycie podpisany bezpośrednio po zakończeniu czynności, brakujące podpisy mogą być złożone później, ze wskazaniem daty ich złożenia i przyczyn opóźnienia.¹³

Protokół konfrontacji w części formalnej powinien zawierać:

- dane personalne osób konfrontowanych, z uwzględnieniem ich roli w postępowaniu przygotowawczym (świadek, podejrzany),

¹¹ Art. 147 § 1 Kodeks postępowania karnego z dnia 6 czerwca 1997 roku Dz. U. z 2025 r., poz. 46, 304.

¹² Ibidem, art. 150 § 1.

¹³ Ibidem, art. 151 § 1 i 2.

- sprzeczności polegające na wyjaśnieniu w czasie konfrontacji (należy przytoczyć odpowiednie oświadczenia osób konfrontowanych wraz z podaniem, w których z wcześniejszych protokołów znajdują się – numery kart akt postępowania).

W części merytorycznej protokołu powinna znaleźć się wzmianka dotycząca użycia urządzenia rejestrującego obraz i dźwięk oraz ewentualne pouczenia o prawach przysługujących świadkowi. Po uwzględnieniu tych wymogów formalnych, należy udokumentować pytania stawiane osobom konfrontowanym oraz ich odpowiedzi. Pytania, także szczegółowe, należy formułować krótko i konkretnie. Powinny być zadawane w takiej kolejności, która gwarantuje logiczną ciągłość odpowiedzi. Udzielone odpowiedzi należy zaprotokołować dokładnie, a bardzo istotne dla sprawy stwierdzenia – w sposób dosłowny.

Część konfrontacji związana z pytaniami i odpowiedziami rozpoczyna się od zadania (i zaprotokołowania) wspólnego dla konfrontowanych pytań: **„Czy świadek (podejrzany) zna siedzącą obok mnie osobę”** oraz w przypadku otrzymania odpowiedzi twierdzącej - **„Kim jest ta osoba”**.

Po zaprotokołowaniu odpowiedzi na powyższe pytania, należy przystąpić do zadania ogólnie sformułowanego pytania odnoszącego się do spornych kwestii, zawartych we wcześniej złożonych zeznaniach i wyjaśnieniach. Po uzyskaniu odpowiedzi od obu osób, należy z kolei przystąpić do zadania pytań szczegółowych. Ostatnie z pytań powinno odnosić się do przyczyn powstania sprzeczności pomiędzy treścią zeznań (wyjaśnień) uzyskanych uprzednio.

Oprócz protokołowania pytań i odpowiedzi, należy odnotować również zewnętrzne symptomy reakcji osób konfrontowanych, np. „odpowiedział po dłuższym namyśle”, „zaczerwienił się”, „zaczął się jękać”, „zaczął gestykulować”. W przypadku nienaturalnego zachowania się osób konfrontowanych, policjant może sporządzić notatkę urzędową zawierającą spostrzeżenia odnośnie ich zachowania (płacz, miny, gesty), bądź też uczynić w tym przedmiocie wzmiankę w części protokołu określonej mianem „oświadczenie policjanta prowadzącego czynność”. Jest to o tyle istotne, gdyż zazwyczaj konfrontacja kończy się dalszym obstawianiem stron tej czynności przy swoim pierwotnym stanowisku, co oznacza, że nie zdołano wyjaśnić istotnych sprzeczności we wcześniejszych zeznaniach lub wyjaśnieniach tych osób. Niemniej jednak w takiej sytuacji organ prowadzący czynność może sobie wyrobić pogląd, lub utwierdzić się w przekonaniu słuszności postawionej wcześniej tezy o prawdopodobności jednej ze stron konfrontacji, a co za tym idzie ukierunkować swoje dalsze czynności w prowadzonym postępowaniu.

Rozdział V

DOPUSZCZALNOŚĆ KONFRONTACJI NA ODLEGŁOŚĆ ORAZ KONFRONTACJI „POŚREDNIEJ”

Procedura karna przewiduje możliwość przesłuchiwania świadków przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku (art. 177 § 1a k.p.k.). Przepis ten ma również zastosowanie do biegłych, a co za tym idzie, również osoby występujące w tej roli procesowej można przesłuchać w taki właśnie sposób (art. 197 §3 k.p.k.). W praktyce taki sposób realizacji tej czynności procesowej najczęściej wykorzystywany jest w sytuacji gdy przykładowo wezwanie świadka lub biegłego na przesłuchanie wiązałoby się z nadmiernymi kosztami, lub w danej chwili byłoby znacznie utrudnione gdy np. świadek przebywa na stałe za granicą lub odbywa karę pozbawienia wolności w odległym od miejsca realizowanej czynności zakładzie karnym, a dzięki wykorzystaniu urządzeń zapewniających możliwość zrealizowania tej czynności na odległość można takie przesłuchanie zrealizować bez ponoszenia nadmiernych kosztów stawieństwa lub doprowadzenia osób. Można więc przyjąć, że wprowadzenie tych regulacji doprowadziło do ułatwienia i przyspieszenia czynności dowodowych z udziałem świadków i biegłych w sytuacji, gdy istniały nadmierne trudności z ich wezwaniem na przesłuchanie w trybie zwyczajnym. O ile w przypadku świadków i biegłych kwestia przesłuchania „na odległość” w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego została unormowana przepisami ustawy, o tyle brakuje przepisów wykonawczych, które zawierałyby precyzyjne regulacje w tym zakresie, zwłaszcza dla organów prowadzących postępowania przygotowawcze, w tym Policji. Dla przykładu, organy wymiaru sprawiedliwości prowadzące postępowania cywilne mogą swoje działania w tym przedmiocie realizować w oparciu o przepis art. 235 § 3 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego i wydane na jego podstawie Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 lutego 2010 r. w sprawie urządzeń i środków technicznych umożliwiających przeprowadzenie dowodu na odległość w postępowaniu cywilnym, o tyle nasze wewnętrzne akty wykonawcze nie regulują tej materii. Z tego tytułu nasuwają się pytania: jak mielibyśmy taką czynność przeprowadzić, przy wykorzystaniu jakich urządzeń i oprogramowania, kto będzie zajmował się ich obsługą i tworzeniem nośników z takich przesłuchań i wreszcie najważniejsze pytanie, czy konfrontacja w takim trybie (na odległość) spełniałaby swoje zasadnicze cele, jak również czy jest dopuszczalne przesłuchanie w tym trybie

podejrzanego w postępowaniu karnym? Otóż w przypadku świadków czy biegłych przytoczono przepisy, które umożliwiają takie przesłuchanie, natomiast w odniesieniu do podejrzanego próżno szukać regulacji odnoszących się do tego zagadnienia. Ustawodawca nie przewidział bowiem możliwości przesłuchania w tym trybie podejrzanego, a tym samym przeprowadzenia z jego udziałem konfrontacji w drodze wideokonferencji.

Po pierwsze, aby w ogóle rozpocząć rozważania w tym przedmiocie, ustawodawca musiałby znowelizować k.p.k., dodając przepisy umożliwiające przesłuchanie podejrzanego na etapie postępowania przygotowawczego na odległość z jednoczesnym bezpośrednim przekazem obrazu i dźwięku. Po drugie organy ścigania musiałby wówczas wprowadzić przepisy wykonawcze precyzyjnie określające sposób realizacji tej czynności, a po trzecie musiałby w drodze przepisów określić, iż dopuszczalnym jest przeprowadzenie konfrontacji w ten sposób, gdzie jeden lub nawet dwójka uczestników konfrontacji nie przebywa w miejscu gdzie organ czynność tę realizuje.

Koncepcja konfrontacji na odległość jest być może słuszna, mając na uwadze względy ekonomiki procesowej czy chociażby przyspieszenia przebiegu procesu karnego, jednakże nie jest zgodna z ogólnymi założeniami tej czynności procesowej. Jak zaznaczyliśmy na wstępie, przytaczając słowa T. Hanauska, konfrontacja jest szczególną formą przesłuchania dwóch osób, ale przy tym charakteryzuje się między innymi jednością miejsca. Realizując więc konfrontację na odległość naruszono by tę zasadę, bowiem obie konfrontowane ze sobą osoby przebywałyby w dwóch różnych, odległych od siebie miejscach, przy czym jedna z przesłuchiowanych osób przebywałaby, co do zasady, w pomieszczeniu gdzie organ prowadzący czynność by ją realizował, natomiast z drugą z konfrontowanych osób porozumiewano by się przy wykorzystaniu odpowiednich urządzeń. Wynika z tego, że konfrontowane osoby nie miałyby ze sobą bezpośredniego kontaktu, nie wiemy też jak takie ograniczenie wpłynęłoby na wynik tej czynności, jak również czy jako organ procesowy mielibyśmy możliwość oceny zachowania przesłuchiowanych osób, w kontekście weryfikacji symptomów pozawerbalnych mogących świadczyć o prawdziwości lub fałszywości składanych przez nich oświadczeń. W naszej ocenie, jako praktyków, konfrontacja realizowana w tym trybie nie spełniałaby swojej dotychczasowej funkcji, a jedynie usprawniła proces karny, lub też przyczyniłaby się do ograniczenia jego kosztów.

Nieco zastępczym rozwiązaniem w odniesieniu do konfrontacji „na odległość” jest realizacja tzw. konfrontacji pośredniej, a więc skonfrontowanie jednego z uczestników procesu karnego (np. pokrzywdzonego, podejrzanego itd.) z całością lub fragmentem oświadczenia (zeznań/wyjaśnień) innego uczestnika. Ta koncepcja, choć sprzeciw niej wyraża znaczna część

doktryny, jest stosowana w praktyce zarówno prokuratorów, jak i policjantów. Oczywiście nie jest ona stosowana w sytuacji, gdy jest fizyczna możliwość uczestniczenia w konfrontacji obu osób, których oświadczenia pozostają w sprzeczności względem siebie. Natomiast ma zastosowanie, gdy przykładowo podejrzany, który złożył wcześniej wyjaśnienia, nie stawia się obecnie na wezwania lub też ukrywa się przed organami ścigania, a zachodzi potrzeba skonfrontowania jego oświadczenia z innym podejrzanym lub świadkiem. W tej sytuacji ponownie przesłuchujemy osobę dla nas dostępną, gdzie w trakcie tej czynności odczytujemy sporne fragmenty zeznań lub wyjaśnień innego z uczestników postępowania. Oczywiście osoba przesłuchiwana może się odnieść do odczytanego jej fragmentu, może zmienić lub podtrzymać swoje pierwotne oświadczenie, może też całkowicie zanegować odczytany fragment lub całość protokołu innej osoby, uznając go za niezgodny z prawdą. Można więc powiedzieć, że weryfikujemy w ten sposób materiał dowodowy w sprawie, a być może nawet wyjaśniamy pewne sprzeczności. Jednakże czy w ten sposób nie naruszamy prawa do repliki drugiej strony, która w samej czynności nie uczestniczy, a jedynie jest odczytana treść jej wcześniejszego oświadczenia. Taka osoba przecież nie może bronić swoich pierwotnych oświadczeń, nie może realizować swoich uprawnień, nie może też zająć stanowiska w przedmiocie oświadczeń drugiej strony konfrontacji i się do nich odnieść.

Podsumowując należy uznać, iż na chwilę obecną brak jest przepisów proceduralnych oraz wykonawczych, które regulowałyby problematykę konfrontacji „na odległość”, jak również w naszej ocenie, taki sposób realizacji tej czynności mógłby negatywnie wpłynąć na jej efekt końcowy.

Rozdział VI

**Założenie do symulowanej czynności konfrontacji
wraz z przykładami protokołów konfrontacji**

ZAŁOŻENIE DO SYMULACJI KONFRONTACJI PODEJRZANEGO ZE ŚWIADKIEM

ZAKŁAD PRAWA I KRYMINALISTYKI

Zagadnienie: Konfrontacja, symulacja, pokaz

Czas realizacji 1x45 min

Słuchacze, w miarę możliwości pod nadzorem dwóch nauczycieli policyjnych, na podstawie przygotowanych wcześniej założeń, dokonują symulowanej czynności konfrontacji.

Umiejętność powinna być kształcona w sali dydaktycznej lub obiektach symulacyjnych celem zapewnienia maksymalnego stopnia realizmu.

Aktorzy biorący udział w symulacjach powinni być w ubraniu cywilnym (za wyjątkiem funkcjonariusza realizującego czynność).

W trakcie symulacji słuchacze powinni przykładać należytą wagę do postępowania zgodnego z etyką zawodową i prawami człowieka (poszanowaniem godności człowieka, jego prywatności, własności).

W dalszej fazie realizacji ćwiczenia należy podkreślić różnice między różnymi rodzajami konfrontacji, zasadami jej realizacji oraz kwestią przygotowania się do tak trudnej czynności procesowej.

W ramach ćwiczeń pisemnych słuchacze wykonają prace indywidualne poprzez sporządzenie dokumentacji procesowej z symulowanej czynności w formie protokołu konfrontacji.

Dokumentacja zostanie sporządzona na podstawie otrzymanych poleceń i założeń.

Nazwa symulacji „Konfrontacja”

KPP w Pile od dnia 18 maja b.r. realizowała w trybie art. 308 k.p.k. czynności dotyczące posiadania znacznych ilości narkotyków przez Jana Kowalskiego zam. Piła ul. Okólna 1/1, tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii.

W toku pierwszych czynności, w mieszkaniu Jana Kowalskiego ujawniono i zabezpieczono ponad 750 gram substancji psychotropowej w postaci amfetaminy oraz telefon komórkowy należący do wyżej wymienionego. W czasie przesłuchania w trybie art. 308 k.p.k. Jan Kowalski przyznał się do ogłoszonego mu zarzutu, a jednocześnie podjął współpracę z organami ścigania wyjaśniając od kogo zakupił posiadane narkotyki, jak również wskazał osoby, którym odpłatnie je sprzedawał. Jedną z osób, które miały nabywać amfetaminę od Jana Kowalskiego był Marcin Król - jego znajomy. Dodatkowo okoliczności te miały potwierdzić wiadomości ujawnione w telefonie komórkowym użytkowanym przez Jana Kowalskiego.

Z uwagi na powyższe, już w dniu 19 maja 2023 r. Marcin Król został przesłuchany w charakterze świadka z pouczeniem o treści art. 183 k.p.k. Wymieniony potwierdził znajomość z Janem Kowalskim, natomiast w wielu kwestiach jego zeznania nie były spójne z wyjaśnieniami Jana Kowalskiego.

Instrukcja dla funkcjonariuszy:

Jesteś policjantem wydziału dochodzeniowo-śledczego, któremu przydzielono do realizacji czynności związane ze sprawą posiadania znacznej ilości amfetaminy przez Jana Kowalskiego. Z uwagi na istotne rozbieżności zachodzące między wyjaśnieniami Jana Kowalskiego a zeznaniami Marcina Króla zdecydowałeś o przeprowadzeniu konfrontacji między wymienionymi osobami w oparciu o posiadane protokoły z ich przesłuchania.

Zadanie do wykonania

Na podstawie podanego powyżej założenia oraz przygotowanych na potrzeby symulacji materiałów procesowych przeprowadź czynność konfrontacji, przy założeniu, że osobą wiarygodną (wg prowadzącego postępowanie) jest podejrzany Jan Kowalski.

Z wykonanej czynności sporządź protokół konfrontacji.

PROTOKÓŁ PRZESŁUCHANIA PODEJRZANEGO

JAN KOWALSKI

(imię i nazwisko podejrzanego)

RSD-

(nazwa i numer rejestru albo znak sprawy)

KPP W PIŁE

(nazwa jednostki Policji prowadzącej sprawę)

1 5 0 0

g g m m

1 8 0 5 2 0 2 5

d d m m r r r r

na podstawie art. 175 § 1, 308 § 2* k.p.k.

KOMENDA POWIATOWA POLICJI W PIŁE

(miejsce czynności – adres lub inne określenie miejsca czynności albo nazwa jednostki Policji)

MŁ. ASP. KAROL WĄSKI

(stopień, imię i nazwisko)

KOMENDA POWIATOWA POLICJI W PIŁE

(nazwa jednostki Policji)

Osoby uczestniczące w czynności: **PROTOKOŁOWAŁEM OSOBIŚCIE**

(charakter: przybrania – protokolant, stenograf; udziału – zgodnie z art. 171 § 2 k.p.k.; obecności – zgodnie z art. 171 § 3 k.p.k. lub inny; oraz w każdym przypadku: stopień – dotyczy policjanta – imię i nazwisko osoby innej niż przesłuchiwana i prowadzący czynność)

Przebieg czynności będzie utrwalany za pomocą urządzenia rejestrującego obraz/dźwięk* ☐ tak ☒ **nie**,

o czym uprzedzono uczestników

(rodzaj i cechy identyfikacyjne urządzenia, nośnika oraz techniczne warunki rejestracji)

obsługiwanego przez **NIE DOTYCZY**

(imię, nazwisko i adres oraz stanowisko służbowe – w przypadku policjantów adres jednostki Policji)

Tożsamość osoby przesłuchiwanej ustalono na podstawie

DOWÓD OSOBISTY nr AKL 12345 WYD. DNIA 01.01.2022r. PRZEZ PREZYDENTA MIASTA PIŁY.

(nazwa, seria, data wydania, numer dokumentu tożsamości oraz nazwa organu wydającego, albo odnotowanie braku dokumentu tożsamości i zapis „wg oświadczenia”)

PESEL

9 0 0 1 0 1 0 0 7 7 7

Podejrzany(a) podał(a) następujące dane:

imię, nazwisko, nazwisko rodowe (ewentualnie pseudonim) Jan Kowalski, Tel 600-111-122,

E-mail : jankowalski.@gmail.com

imiona rodziców i nazwisko rodowe matki **ANDRZEJ, BEATA zd. MALINOWSKA**

0 1 0 1 1 9 9 0

data urodzenia

d d m m r r r r

miejsce urodzenia : **PIŁA**

miejsce zameldowania na pobyt stały :

miejsce zamieszkania (dłuższego pobytu) **PIŁA 64-920, UL. OKÓLNA 1/1**

adresat dla doręczeń w kraju **J.W.**

(w przypadku osoby przebywającej za granicą)

obywatelstwo: **POLSKIE**

obywatelstwo innego państwa : **NIE POSIADA**

(podać jakiego oraz dokładne dane osobowe jakimi się posługuje)

Wykształcenie **ZAWODOWE**

stan cywilny : **KAWALER**

liczba dzieci ich wiek

liczba osób pozostających na utrzymaniu i kim są te osoby dla podejrzanego(ej) **NIE DOTYCZY**

zawód wyuczony **MECHANIK**

miejsce nauki, pracy lub źródło utrzymania jeżeli podejrzany(a) **NIE PRACUJE**

zajmowane stanowisko służbowe lub rodzaj wykonywanych czynności **NIE DOTYCZY**

uposażenie lub zarobki miesięczne brutto wraz z dodatkiem i premią – rodzaj przedsiębiorstwa oraz obrót i dochód miesięczny – wysokość emerytury lub renty* **PRACE DORYWCZE 3000 zł**

zajęcie i dochód miesięczny współmałżonka (osoby pozostającej we wspólnym pożyciu z podejrzanym(a)) **NIE DOTYCZY**

stan majątkowy (w tym majątek nieruchomy, ruchomy o większej wartości, u rolników inwentarz żywy i martwy) **BRAK NIERUCHOMOŚCI I MAJĄTKU RUCHOMEGO O WIĘKSZEJ WARTOŚCI**

służba wojskowa i przynależność do Wojskowego Centrum Rekrutacji: **NIEODBYTA, KAT. D WKU PIŁA**

poprzednia karalność i dane, co do odbycia kary **WG OŚWIADCZENIA NIEKARANY**

stan zdrowia (wady psychiczne i fizyczne, ułomności itp. oraz ewentualne dowody na ich potwierdzenie)

ZDROWY, NIE LECZY SIĘ PSYCHIATRYCZNIE ANI ODWYKOWO

Stosunek do pokrzywdzonego **OBCY**

Podejrzanego(a) przed pierwszym przesłuchaniem pouczone o uprawnieniach i obowiązkach zawartych w „Pouczeniu o uprawnieniach i obowiązkach podejrzanego lub „Pouczeniu o uprawnieniach i obowiązkach podejrzanego, który nie ukończył 18 la”* wg wzoru określonego w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 listopada 2024 r. w sprawie określenia wzorów pisemnych pouczeń o uprawnieniach i obowiązkach podejrzanego, pokrzywdzonego i świadka (Dz. U. poz. 1658)

Pouczenie to otrzymałem(am) na piśmie.

.....
(podpis opiekuna albo osoby, pod której stałą pieczęć
pozostaje małoletni podejrzany albo reprezentanta*)

JAN KOWALSKI

(podpis podejrzanego)

Podejrzanego(a) pouczonego(a) na podstawie art. 313 § 3 k.p.k. o prawie żądania, do czasu zawiadomienia o terminie zaznajomienia z materiałami postępowania przygotowawczego podania ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia postanowienia na piśmie i doręczenia mu oraz ustanowionemu obrońcy w terminie 14 dni oświadczył(a) że:

☐ nie zgłasza żądania,

☐ zgłasza żądanie

(dokładnie określić treść żądania)

.....
(podpis opiekuna albo osoby, pod której stałą pieczęć
pozostaje małoletni podejrzany albo reprezentanta*)

JAN KOWALSKI

(podpis podejrzanego)

Informacja o treści zarzutu(ów)/treść wyjaśnień: **W dniu 18 listopada b.r. w Pile, wbrew przepisom ustawy, posiadał w miejscu zamieszkania znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy o łącznej wadze 751,00 grama netto, tj. o przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U. z 2005 r. nr 179, poz. 1485 z późniejszymi zm.)**

Podejrzany po odczytaniu zarzutu wyjaśnia: Znam swoje prawa jako podejrzanego i oświadczam, że przynaję się do ogłoszonego mi zarzutu w całości. Chcę złożyć wyjaśnienia w tej sprawie, będę również odpowiadał na pytania. Narkotyki, jakie w dniu wczorajszym miałem w domu kupiłem dwa dni wcześniej od Grzegorza Nowaka, tego co wczoraj przyszedł do mojego mieszkania, gdy była tam policja. On właśnie przyszedł po pieniądze za ostatnią dostawę. Dwa dni temu Grzegorz przyniósł mi do domu reklamówkę z trzema pojemnikami. Mówił, że tam jest około 750 gram amfetaminy. Ja mu miałem za to dać 15.000 zł, ale nie miałem kasy. Umówiliśmy się, że jak część sprzedam, to mu oddam. Nie wiem dlaczego przyszedł już dzisiaj. Ja nie wiem, skąd on bierze amfetaminę, nie rozmawialiśmy o takich rzeczach.

Na pytanie: Grzegorz wie, że ja nie mam jeszcze 18 lat. Nawet ostatnio mówił, że jak mi pyknie osiemnastka, to w końcu prawo zrobię.

Na pytanie: To była druga dostawa od Grzegorza. Pierwszy raz dostałem od niego 250 gram, tak na rozruch. To było we wrześniu 2025 r. Zapłaciłem mu wtedy za wszystko 4000 zł. Płaciłem gotówką, w kilku ratach. To były moje pieniądze, odkładałem sobie na prawo jazdy i samochód.

Na pytanie: Te 250 gram to sprzedałem w kilka tygodni. Sprzedałem to trzem osobom, ale mogę powiedzieć tylko o dwóch, bo tej trzeciej się obawiam i nie chcę nic na jej temat wyjaśniać. Ja sprzedałem te narkotyki Oliwii Jankowskiej i Marcinowi Królowi. To są moi znajomi z osiedla. Oni brali amfetaminę dla siebie. Byli u mnie po kilka razy i zawsze brali tak po 5-10 gram za jednym razem.

Płacili mi po 30 zł za gram. Myślę, że każde z nich mogło kupić u mnie co najmniej po 70-80 gram. Ten trzeci chłopak kupił podobną ilość. To się działo na przestrzeni września i października 2025 r., do czasu gdy wszystko sprzedałem. Pieniądze ze sprzedaży narkotyków wydałem na życie i przyjemności.

Na pytanie: W telefonie mam go wpisanego jako „Grześ”. W wiadomościach nie pisaliśmy o narkotykach, ale na pewno są wiadomości jak do mnie pisze, że wpadnie po kasę.

Na pytanie: Z Oliwią i Marcinem spotykałem się u mnie. Oni najpierw pisali do mnie wiadomość na WhatsAppie, że wpadną po towar. Nie pisali wprost, że przychodzą po amfetaminę, nazywali ją „kreda”, „truskawki”, nie pamiętam jak.

Na pytanie: Te wiadomości powinny być dalej w moim telefonie, chyba ich nie kasowałem.

Na pytanie: Oliwię w telefonie mam wpisaną jako „OLI”, a Marcina jako „Królik”.

Na pytanie: Z Marcinem poznałem się kiedyś na dyskotecę. On często mnie odwiedzał, bo graliśmy w gry komputerowe, a od września tego roku przychodził już tylko po amfę. On brał ode mnie po około 10 gram za jednym razem. Płacił po 250 zł za całość. Przychodził raz w tygodniu, może dwa. Ostatni raz był u mnie jakiś tydzień temu. Też kupił 10 gram. Łącznie mógł kupić jakieś 70-80 gram amfetaminy. Z tego co mówił, to brał wszystko dla siebie, by wytrzymać w nocy przy komputerze.

Na pytanie: W tych małych woreczkach znalezionych w „nerce” miałem wyspaną kofeinę. Chciałem ją sprzedać jakimś leszczom, i tak by się nie kapnęli, że to nie jest amfa.

Na pytanie: W ten sposób nikomu jeszcze nie sprzedałem kofeiny, to miał być pierwszy raz. Chciałem to zabrać na dyskotekę i tam rozprowadzić.

Na pytanie: Ja nie sprzedawałem narkotyków innym osobom. Nie jestem też uzależniony od narkotyków. Sam biorę bardzo sporadycznie, na imprezie czy coś. Tymi narkotykami to chciałem sobie dorobić na samochód, nic więcej. Żałuję tego co zrobiłem. To wszystko co na chwilę obecną mam do powiedzenia w tej sprawie.

Omówienie skreśleń oraz poprawek i uzupełnień poczynionych w protokole **NIE BYŁO**

Zgłoszone przez osoby uczestniczące w czynności zarzuty, co do treści protokołu oraz oświadczenie policjanta prowadzącego czynność **NIE BYŁO**

Do protokołu załączono **POUCZENIA**

(liczba i rodzaj załączników, z uwzględnieniem pisemnych wyjaśnień zgodnie z art. 176 § 1 k.p.k.)

Czynność zakończono

1 6 0 0

g g m m

1 8 0 5 2 0 2 5

d d m m r r r r

Protokół osobiście odczytałem/odczytano mi*

ML. ASP. KAROL WĄSKI

.....
(podpis dokonującego czynności)

JAN KOWALSKI

.....
podpis opiekuna albo osoby, pod której stałą
pieczęć pozostaje małoletni podejrzany albo reprezentanta*) (podpis podejrzanego(ej))

Podpisy osób biorących udział w czynności:

1. 2. 3.

Podpisy osób obsługujących urządzenie rejestrujące.

1. 2. 3.

Fakt podania ustnie podstaw zarzutu(ów) należy udokumentować w protokole przesłuchania podejrzanego.

* niepotrzebne skreślić.

☐ postawić znak „x” w odpowiedniej kratce albo postawić znak „x” w odpowiedniej kratce i uzupełnić treść.

RSD-

(nazwa i numer rejestru albo znak sprawy)

KPP W PILE

(nazwa jednostki Policji prowadzącej sprawę)

PROTOKÓŁ PRZESZUKANIA

- ☐ urządzenia zawierającego dane informatyczne
☐ systemu informatycznego
☐ nośnika

**TELEFON KOMÓRKOWY M-KI IPHONE 7 O NR. IMEI 12345678901234
ZABEZPIECZONY W DNIU 18 LISTOPADA BR r. OD PODEJRZANEGO
JANA KOWALSKIEGO**

KPP W PILE

(określić miejsce czynności)

1 5 1 0

g g m m

1 8 0 5 2 0 2 5

d d m m r r r r

na podstawie art. 219 § 1 k.p.k.

.....**ML.ASP. KAROL WĄSKI**..... Z**Komendy Powiatowej Policji w PILE**.....
(stopień, imię i nazwisko prowadzącego czynność) (nazwa jednostki Policji)

Osoby uczestniczące w czynności:**PROTOKOŁOWAŁEM OSOBIŚCIE, ASP. SZT. MAREK KĘPA-**
(charakter udziału, stopień – dotyczy policjanta - imię i nazwisko osoby uczestniczącej)

TECHNIK KRYMINALISTYKI WDŚ KPP W PILE

w czynności – jeżeli w czynności biorą udział specjaliści, należy wskazać ich imiona i nazwiska, specjalność, miejsce zamieszkania, miejsce pracy

.....
i stanowisko oraz podać rodzaj i zakres czynności wykonanych przez każdego z nich)

Przebieg czynności będzie utrwalany za pomocą urządzenia rejestrującego obraz/dźwięk* ☒ tak ☐ nie,

o czym uprzedzono uczestników**APARAT FOTOGRAFICZNY NIKON D5000 o nr 66882509, KARTA
SAN DISC SDHC 8 GB.**

(rodzaj i cechy identyfikacyjne urządzenia, nośnika oraz techniczne warunki rejestracji)

Obsługiwanego przez **ASP.SZT. MAREK KĘPA – TECHNIK KRYMINALISTYKI KPP W PILE**

(imię, nazwisko i adres oraz stanowisko służbowe – w przypadku policjantów adres jednostki Policji)

Czynności przeprowadzono **KPP w PILE, POK. 210, WARUNKI BIUROWE**

(określić miejsce czynności)

Dane dysponenta/ użytkownika* urządzenia/systemu/nośnika* **JAN KOWALSKI – UŻYTKOWNIK**

(imię, nazwisko dysponenta/użytkownika urządzenia/systemu/nośnika, określenie przedsiębiorstwa, instytucji)

Prowadzący czynność okazał:

☐ postanowienie prokuratora

w z dnia

lub w wypadku niecierpiącym zwłoki (art. 220 § 3 k.p.k.):

☐ nakaz przeszukania nr wydany przez
(stanowisko, nazwa komórki/jednostki Policji)

☐ legitymację służbową nr**LPR 123456**..... wydaną przez**KWP POZNANIU**.....

Prowadzący czynność:

zastał na miejscu dysponenta/użytkownika* urządzenia/systemu/nośnika, **JAN KOWALSKI**...

(imię i nazwisko)

nie zastał na miejscu dysponenta/użytkownika* urządzenia/systemu/nośnika i na podstawie art. 224 § 3 k.p.k. przywołał: dorosłego domownika/sąsiada*

(imię, nazwisko i adres)

zawiadomił i dopuścił zgodnie z art. 222 k.p.k. do udziału w przeszukaniu (wypełnić w przypadku dokonywania przeszukania na terenie instytucji).....

(imię, nazwisko kierownika, zastępcy kierownika instytucji, gdzie ma dojść do przeszukania albo przedstawiciela organu nadziedzego)

oraz (fakultatywnie)

przybrał na podstawie art. 224 § 2 k.p.k.

(imię, nazwisko i adres)

dopuszczał/nie dopuszczał do obecności podczas przeszukania osobę wskazaną przez dysponenta/użytkownika* urządzenia/systemu/nośnika ,.....

(imię, nazwisko i adres)

Pole A – część protokołu dotycząca wyłącznie dysponenta/użytkownika (nie dotyczy osób przywołanych).*

a następnie zgodnie z art. 224 § 1 k.p.k., zawiadomił o celu przeszukania i wezwał do dobrowolnego wydania:
DANYCH INFORMATYCZNYCH W TYM WIADOMOŚCI TEKSTOWYCH SMS, WIADOMOŚCI E-MAIL, INNEGO RODZAJU KORESPONDENCJI, ZDJĘĆ, POŁĄCZEŃ TELEFONICZNYCH ORAZ SPISU Z KSIĄŻKI NUMERÓW TELEFONICZNYCH MOGĄCYCH STANOWIĆ DOWÓD W SPRAWIE.

(określić rodzaj danych informatycznych)

Pan (i) **JAN KOWALSKI**

(imię i nazwisko dysponenta/użytkownika)

wydał(a) dobrowolnie dane informatyczne wyszczególnione w spisie i opisie danych informatycznych;

odmówił(a) dobrowolnego wydania danych informatycznych ~~(wypełnić pole B).~~

Pole B – część protokołu wypełniana w przypadku dokonania czynności.

W toku przeszukania urządzenia/ systemu/ nośnika* zawierającego dane informatyczne:
~~nie znaleziono danych informatycznych mogących stanowić dowód w sprawie lub dowód innego przestępstwa albo wykroczenia, podlegających zajęciu, przypadkowi lub których posiadanie jest zabronione;~~

znaleziono dane informatyczne wyszczególnione w spisie i opisie danych informatycznych.

Opis przebiegu przeszukania: **PRZED PRZYSTĄPIENIEM DO PRZESZUKANIA TELEFONU, TELEFON JEST WŁĄCZONY, PODEJRZANY OŚWIADCZYŁ, IŻ EKRAN WYŚWIETLACZA ZABEZPIECZONY JEST KODEM PIN 0000.**

(opisać sposób dokonania przeszukania urządzenia, systemu, podać ewentualny sposób zabezpieczenia danych informatycznych, podać ewentualną nazwę i rodzaj użytego sprzętu lub oprogramowania podczas przeszukania)

Podczas przeszukania **PRZESZKÓD NIE BYŁO**
(opisać występujące przeszkody i utrudnienia podczas przeszukania, ewentualne przerwy w czynności wraz z podaniem przyczyny itp.)

Osoby obecne przy przeszukaniu, których prawa zostały naruszone, pouczone o prawie złożenia zażalenia do Sądu Rejonowego w **PILE** w terminie 7 dni od daty dokonania czynności.

..... **JAN KOWALSKI** gdy przeszukanie zostało dokonane bez uprzedniego
*(imię i nazwisko osoby, u której przeprowadzono przeszukanie**)*
wydania postanowienia przez prokuratora lub Sąd, pouczone o prawie zgłoszenia do protokołu żądania doręczenia postanowienia w przedmiocie zatwierdzenia przeszukania. W przypadku zgłoszenia żądania, postanowienie w przedmiocie zatwierdzenia czynności zostanie doręczone w terminie 7 dni od daty przeszukania.

Wyżej wymienione osoby, oświadczyły: **NIE MAM ZASTRZEŻEŃ CO DO SPOSOBU REALIZACJI TEJ CZYNNOŚCI, ŻĄDAM DORĘCZENIA POSTANOWIENIA W PRZEDMIOCIE ZATWIERDZENIA TEJ CZYNNOŚCI PRZEZ PROKURATORA**

(wpisać zgłoszone żądanie doręczenia zatwierdzenia przeszukania lub jego brak, a także ewentualne zastrzeżenia co do sposobu przeszukania, oświadczenie co do pochodzenia rzeczy ujętych w spisie i opisie rzeczy)

Pozostałe osoby obecne przy przeszukaniu oświadczyły: **NIE BYŁO**

Omówienie skreśleń oraz poprawek i uzupełnień poczynionych w protokole **NIE CZYNIONO**

Zgłoszone przez osoby uczestniczące w czynności zarzuty co do treści protokołu oraz oświadczenie policjanta prowadzącego czynność **..NIE ZGŁASZANO**

Do protokołu załączono **SPIS I OPIS RZECZY -1 KARTA, DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA-1 KARTA**
(liczba i rodzaj załączników)

Czynność zakończono

1	6	3	0
g	g	m	m

1	8	0	5	2	0	2	5
d	d	m	m	r	r	r	r

Protokół osobiście odczytałem/odeczytano mi*

MŁ ASP KAROL WĄSKI
(podpis dokonującego przeszukania)

JAN KOWLSKI
(podpis osoby, u której dokonano przeszukania)

Podpisy pozostałych osób uczestniczących w czynności:

1. 2. 3.

Podpisy osób obecnych przy przeszukaniu:

.....
(przybranej przez przeszukującego) (dopuszczonej/przywołanej do czynności) (wskazanej przez osobę, u której dokonano przeszukania)

Podpisy osób obsługujących urządzenie(a) rejestrujące:

1. MAREK KEPA

2.

Otrzymałem(am) ~~pokwitowanie zabranych rzeczy~~ kopię spisu i opisu danych informatycznych, stanowiącą pokwitowanie zabranych rzeczy/danych informatycznych*.

1	6	3	5
---	---	---	---

g g m m

1	8	0	5	2	0	2	5
---	---	---	---	---	---	---	---

d d m m r r r r

JAN KOWALSKI

.....
(podpis)

*) niepotrzebne skreślić

**) dotyczy również osoby nieobecnej podczas przeszukania lub przedstawiciela ustawowego małoletniego. Czynność należy odrębnie udokumentować.

☐ postawić znak x w odpowiedniej kratce albo postawić znak x w odpowiedniej kratce i uzupełnić treść

.....RSD..... (nazwa i numer rejestru albo znak sprawy)
.....KPP W PILE (nazwa jednostki Policji prowadzącej sprawę)

Spis i opis rzeczy

- ☐ wydanych dobrowolnie po wezwaniu dokonującego czynność:
- ☒ **znalezionych w toku przeszukania:**
- ☐ **przymusowo odebranych:**

W chwili rozpoczęcia czynności telefon komórkowy jest włączony. Następnie odblokowano dostęp do menu wyświetlacza, po czym Jan Kowalski wskazał aby wejść do folderu kontakty, gdzie następnie wskazał na trzy niżej wymienione numery telefonów:

- 666-000-111 – do którego przypisany jest użytkownik opisany jako „Grześ”
- 602-123-456 – do którego przypisany jest użytkownik opisany jako „OLI”
- **604-997-997 – do którego przypisany jest użytkownik opisany jako „Królik”**

Następnie po wejściu w aplikację WhatsApp ujawniono zapis korespondencji między użytkownikiem telefonu a kontaktem opisanym jako „Grześ”. Ostatnia wiadomość jest z dnia 10.05.2025 r godz. 20.05 o treści „Wpadnę za 5 minut po hajs”. Ponadto ujawniono cztery wcześniejsze wiadomości z dni:

- 09.04.2025 r. godz. 21.23
- 16.04.2025 r. godz. 23.12
- 30.04.2025 r. godz. 08.29
- 10.05.2025 r. godz. 19.09

Każda wiadomość jest o tej samej treści tj. „Przygotuj hajs. Zaraz jestem”- **wykonano dokumentację fotograficzną ujawnionych wiadomości i kontaktów.**

Następnie w aplikacji WhatsApp ujawniono korespondencję z użytkownikiem opisanym jako „Królik” do którego przypisany jest numer 604-997-997. Ujawniono wiadomości z dnia:

- 22.04.2023 r. godz. 22.02 o treści „Cześć Janek, zaraz jestem przygotuj 10 kredek”
- 02.05.2025 r. godz. 19.54 o treści „Siema, masz jakieś marchewki dla królika, potrzebuje 10 sztuk”
- 10.05.2025 r. godz. 15.01 o treści „Mam kasę, zaraz będę po kredę”

Z UWAGI NA ZBYT DUŻĄ LICZBĘ DANYCH DO PRZESZUKANIA W TRAKCIE REALIZOWANEJ CZYNNOŚCI, PRZESZUKANIE PRZERWANO O GODZ. 12.35 CELEM POWOŁANIA W TEJ SPRAWIE BIEGŁEGO Z ZAKRESU INFORMATYKI. Na tym przeszukanie zakończono.

(oddzielnie opisać dane informatyczne wydane dobrowolnie, oddzielnie dane ujawnione w toku przeszukania)

--	--	--	--	--

g g m m

--	--	--	--	--	--	--	--

d d m m r r r r

ML. ASP. KAROL WĄSKI
(stopień, imię i nazwisko dokonującego czynność)

z

WK KPP W PILE
(nazwa jednostki Policji)

na podstawie art. 228 k.p.k. dane informatyczne opisane:

☐ w poz. zabrał/dokonał kopii,

☐ w poz.oddał na przechowanie
(imię, nazwisko i adres)
sporządzając protokół oddania rzeczy na przechowanie.

Kopia spisu może stanowić pokwitowanie.

MŁ ASP KAROL WĄSKI
(podpis dokonującego czynności)

MATERIAŁ
DYDAKTYCZNY

...RSD –
(nazwa i numer rejestru albo znak sprawy)

KPP W PILE
(nazwa jednostki Policji prowadzącej sprawę)

PROTOKÓŁ

- ☐ PRZESŁUCHANIA ŚWIADKA
☐ PRZESŁUCHANIA BIEGŁEGO

MARCI KRÓL

(imię i nazwisko osoby przesłuchiwanej)

0 8 0 0

g g m m

1 8 0 5 2 0 2 5

d d m m r r r r

na podstawie art. 177 § 1, 200 § 3, 307 § 3* k.p.k.

KOMENDA POWIATOWA POLICJI W PILE

(miejsce czynności – adres lub inne określenie miejsca czynności albo nazwa jednostki Policji; jeżeli miejsce czynności jest tożsame z miejscem zamieszkania lub pracy świadka, dane zamieścić w załączniku nr do protokołu)

MŁ. ASP. KAROL WĄSKI z KOMENDY POWIATOWEJ POLICJI W PILE

(stopień, imię i nazwisko)

(nazwa jednostki Policji)

Osoby uczestniczące w czynności: **PROTOKOŁOWAŁEM OSOBIŚCIE**

(charakter: przybrania – protokolant, stenograf; udziału – zgodnie z art. 171 § 2 k.p.k.; obecności – zgodnie

z art. 171 § 3 k.p.k. lub inny; oraz w każdym przypadku: stopień – dotyczy policjanta - imię i nazwisko osoby innej niż przesłuchiwana i prowadzący czynność)

Przebieg czynności będzie utrwalany za pomocą urządzenia rejestrującego obraz/dźwięk* ☐ tak ☒ **nie**,

o czym uprzedzono uczestników **NIE UTRWALANO**

(rodzaj i cechy identyfikacyjne urządzenia, nośnika oraz techniczne warunki rejestracji)

obsługiwanego przez **NIE DOTYCZY**

(imię, nazwisko i adres oraz stanowisko służbowe – w przypadku policjantów adres jednostki Policji)

Tożsamość osoby przesłuchiwanej ustalono na podstawie **DOWÓD OSOBISTY NR AAD 12345 WYDANY W DNIU 10.10.2020 R. PRZEZ PREZYDENTA MIASTA PIŁY**

(nazwa, seria, data wydania, numer dokumentu tożsamości oraz nazwa organu wydającego, albo odnotowanie braku dokumentu tożsamości i zapis „wg oświadczenia”)

PESEL

9 9 1 2 1 0 0 1 9 9 9

Oświadczenie osoby przesłuchiwanej:

- ☐ zostałem(am) uprzedzony(a) o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy (art. 233 § 1 k.k.) i za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą mi samemu(ej) lub moim najbliższemu (art. 233 § 1a k.k.) – dotyczy świadków powyżej 17 lat
- ☐ zostałem(am) uprzedzony(a) o możliwości zastosowania środków przewidzianych w przepisach o postępowaniu w sprawach nieletnich za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy (art. 233 § 1 k.k.) i za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą mi samemu(ej) lub moim najbliższemu (art. 233 § 1a k.k.) – dotyczy świadków poniżej 17 lat
- ☐ zostałem(am) uprzedzony(a) o odpowiedzialności karnej za wydanie fałszywej opinii (art. 233 § 4 k.k.) – dotyczy biegłego

.....
(podpis opiekuna albo osoby, pod której stałą pieczęć
pozostaje małoletni pokrzywdzony albo reprezentanta*)

MARCIN KRÓL

(podpis świadka/biegłego/pokrzywdzonego*)

Świadkowi i/lub* pokrzywdzonemu wręczono – jeżeli wcześniej tego nie uczyniono – pisemne: „Pouczenie o uprawnieniach i obowiązkach pokrzywdzonego”, „Pouczenie o uprawnieniach i obowiązkach pokrzywdzonego, który nie ukończył 18 lat” i/lub* „Pouczenie o uprawnieniach i obowiązkach świadka”, „Pouczenie o uprawnieniach i obowiązkach świadka, który nie ukończył 18 lat”*, wg wzoru określonego w Rozporządzeniu Ministra

Sprawiedliwości z dnia 7 listopada 2024 r. w sprawie określenia wzorów pisemnych pouczeń o uprawnieniach i obowiązkach podejrzanego, pokrzywdzonego i świadka (Dz. U. poz. 1658)

.....
(podpis opiekuna albo osoby, pod której stałą pieczęć
pozostaje małoletni pokrzywdzony albo reprezentanta*)

MARCIN KRÓL

(podpis świadka/pokrzywdzonego*)

świadek/biegły* podał następujące dane osobowe:

imię i nazwisko, imię ojca **MARCIN KRÓL, S. PIOTRA**
data i miejsce urodzenia**10.12.1999 r. PIŁA**

zajęcie **BEZROBOTNY**
(rodzaj wykonywanej pracy, uczeń, emeryt, bezrobotny itp.)

miejsce pracy (dot. funkcjonariusza publicznego (wymienionego w art. 115 § 13 k.k.) składającego zeznania
w związku z pełnioną funkcją lub w przypadku odstąpienia od ochrony danych)

miejsce zamieszkania (wypełnić w przypadku odstąpienia od ochrony danych) **ZAŁĄCZNIK ADRESOWY
NR 1**

karalność za fałszywe zeznanie lub oskarżenie **WEDŁUG OŚWIADCZENIA NIEKARANY**

stosunek świadka/biegłego* do stron **OBCY**

Dane adresowe osoby przesłuchiwanej zamieszczono w załączniku nr **1** do protokołu.

Osobie przesłuchiwanej zgodnie z art. 171 k.p.k. umożliwiono swobodne wypowiedzenie się w granicach
określonych celem czynności, a następnie zadano pytania.

Świadka uprzedzono o treści art. 182 k.p.k.

Treść zeznania:

Przed przesłuchaniem świadka uprzedzono o odpowiedzialności karnej za zeznawanie nieprawdy o czym
stanowi art. 233 § 1a k.k. oraz o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie
prawdy z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą świadkowi lub jego najbliższemu, o czym
stanowi art. 233§ 1a k.k. Dodatkowo świadka pouczone o uprawnieniach wynikających z art. 183
k.p.k. Treść pouczeń zrozumiałem, po czym zaznaczam, że chcę złożyć zeznania w tej sprawie.

Janka Kowalskiego znam od około 2 lat. Poznałem go na jakiejś imprezie, dokładnie już nie pamiętam
okoliczności. Później spędzaliśmy ze sobą dużo czasu, graliśmy w gry komputerowe.

W tym miejscu przesłuchania świadkowi okazano tablicę poglądową nr 1 z wizerunkiem 4 mężczyzn,
wśród których znajduje się wizerunek Jana Kowalskiego. Świadek po zapoznaniu się z tablicą zeznaje:
Na tych zdjęciach rozpoznaję mężczyznę ze zdjęcia nr 3, to jest właśnie Janek Kowalski, nie mam co do
tego wątpliwości, wygląda dokładnie tak samo, jak wtedy, gdy widziałem go po raz ostatni.

Na pytanie przesłuchującego: Ostatni raz widziałem Janka jakieś 4-5 miesięcy temu, dokładnie nie
pamiętam. On mieszka w Piłie na ul. Okólnej 1/1.

Na pytanie przesłuchującego: Nie wiem, czym dokładnie zajmował się Janek w ostatnich miesiącach.

Na pytanie przesłuchującego: Nie pamiętam dokładnie, kiedy z nim ostatni raz rozmawiałem. Nie
pamiętam, abym w ostatnich tygodniach pisał do niego jakieś wiadomości. On też do mnie nie pisał.

Na pytanie przesłuchującego: Ja mam numer telefonu **604-997-997**. Taki numer mam od kilku lat.

Na pytanie przesłuchującego: Nie zażywam narkotyków. Nie mam z nimi do czynienia.

Na pytanie przesłuchującego: Nie było sytuacji, aby Janek Kowalski sprzedawał mi narkotyki. Nie było też sytuacji, aby Janek częstował mnie narkotykami.

Na pytanie przesłuchującego: Nie znam Oliwii Jankowskiej.

Na pytanie przesłuchującego: Ja na temat narkotyków nie jestem w stanie nic więcej powiedzieć. To wszystko co mam do zeznania w tej sprawie. Na tym protokół zakończono i po odczytaniu podpisano.

Omówienie skreśleń oraz poprawek i uzupełnień poczynionych w protokole **NIE BYŁO**

Zgłoszone przez osoby uczestniczące w czynności zarzuty, co do treści protokołu oraz oświadczenie policjanta prowadzącego czynność **NIE BYŁO**

Do protokołu załączono **POUCZENIA**

(liczba i rodzaj załączników)

Czynność
zakończono

0	8	3	5
g	g	m	m

1	8	0	5	2	0	2	5
d	d	m	m	r	r	r	r

Protokół osobiście odczytałem/odczytano mi*

ML. ASP. KAROL WĄSKI
(podpis dokonującego czynności)

(podpis świadka/biegłego*)

MARCIN KRÓL

(podpis opiekuna albo osoby, pod której stałą pieczęć pozostaje małoletni pokrzywdzony albo reprezentanta*)

Podpisy osób biorących udział w czynności:

1. _____ 2. _____ 3. _____

Podpisy osób obsługujących urządzenie rejestrujące.

1. _____ 2. _____ 3. _____

* niepotrzebne skreślić.
☐ postawić znak x w odpowiedniej kratce.

RSD	
Komenda Powiatowa Policji w Pile	

PROTOKÓŁ KONFRONTACJI

JAN KOWALSKI - MARCIN KRÓL

17: 00 18 05 2025
g g m m d d m m r r r r

(imiona i nazwiska osób konfrontowanych)

na podstawie art. 172 k.p.k.

KOMENDA POWIATOWA POLICJI W PILE

(miejsce czynności – adres lub inne określenie miejsca czynności albo nazwa jednostki Policji)

MŁ. ASP. KAROL WĄSKI Z KPP W PILE

(stopień, imię i nazwisko) (nazwa jednostki Policji)

Osoby uczestniczące w czynności: **POST. ZOFIA GÓRA – PROTOKOLANT, ADWOKAT
MARIAN ZIEBA NR. WPISU 0000**

(charakter udziału, stopień – dotyczy policjanta - imię i nazwisko osoby uczestniczącej w czynności innej niż prowadzący czynność i osoby konfrontowane)

Przebieg czynności będzie utrwalany za pomocą urządzenia rejestrującego obraz/dźwięk* ☐ tak ☒ nie

o czym uprzedzono uczestników: **NIE UTRWALONO**

obsługiwanego przez -----

Prowadzący czynność dokonał konfrontacji w celu wyjaśnienia następujących sprzeczności:

Podejrzany JAN KOWALSKI
dane osobowe – k. 12-13 w wyjaśnieniu zawartym w protokole przesłuchania
z dnia 18.05.2025 (akta sprawy k. 22-23) zeznał(a)/wyjaśnił(a)* W TYM MIEJSCU
ODCZYTANO FRAGMENT PROTOKOŁU W ZAKRESIE NIEZGODNYM
Z ZEZNANIAMi **MARCINA KRÓLA**

Świadek MARCIN KRÓL
dane osobowe – k. 23-26 w zeznaniu zawartym w protokole przesłuchania świadka
z dnia 18.05.2025 (akta sprawy k. 34-35) zeznał: W TYM MIEJSCU ODCZYTANO
FRAGMENTY PROTOKOŁU W ZAKRESIE NIEZGODNYM Z WYJAŚNIENIEM
JANA KOWALSKIEGO

Oświadczenie konfrontowanego świadka:

1.
(imię i nazwisko)

☐ zostałem(am) uprzedzony(a) o odpowiedzialności karnej za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy (art. 233 § 1 k.k.) i za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą mi samemu(ej) lub moim najbliższemu (art. 233 § 1a k.k.) – dotyczy świadków powyżej 17 lat

2.
(imię i nazwisko)

- ☐ zostałem(am) uprzedzony(a) o możliwości zastosowania środków przewidzianych w przepisach o postępowaniu w sprawach nieletnich za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy (art. 233 § 1 k.k.) i za zeznanie nieprawdy lub zatajenie prawdy z obawy przed odpowiedzialnością karną grożącą mi samemu(ej) lub moim najbliższemu (art. 233 § 1a k.k.) – dotyczy świadków poniżej 17 lat

1. MARCIN KRÓL
(podpis świadka)

2.
(podpis świadka)

Podejrzany **JAN KOWALSKI**

wyjaśnił co następuje: Znam prawa i obowiązki podejrzanego. Pisemne pouczenia otrzymałem przed pierwszym przesłuchaniem. Chcę składać wyjaśnienia w tej sprawie. Słyszałem odczytane fragmenty mojego przesłuchania i przesłuchania siedzącego tu Marcina Króla, który jest moim znajomym.

W dalszym ciągu podtrzymuję wszystko, co powiedziałem na temat Marcina na swoim pierwszym przesłuchaniu. Marcin kłamie, to nie jest prawda, co było odczytane z jego protokołu. My się widywaliśmy regularnie, tak jak mówiłem wcześniej. Marcin przychodził do mojego domu po narkotyki.

w związku z powyższym, świadek **MARCIN KRÓL**

zeznał: Znam przysługujące mi uprawnienia, zostałem również uprzedzony o treści art. 233§1 k.k. i art. 233§1a k.k. Pouczenia te są dla mnie zrozumiałe. Ja słyszałem odczytane przed chwilą protokoły z mojego przesłuchania i z przesłuchania siedzącego tu Jana Kowalskiego.

W tym miejscu świadka pouczone o treści art. 183 k.p.k., po czym świadek zeznaje: Rozumiem jakie prawo mi przysługuje. Ja chcę jednak coś powiedzieć. Możliwe, że widziałem Janka w ostatnich tygodniach, nie pamiętam dokładnie. Mi się wydawało, że ostatni raz byłem u niego jakieś 4-5 miesięcy temu. Widocznie się pomyliłem. Nie jest jednak prawdą, że kupowałem od niego narkotyki.

W związku z powyższym podejrzany **JAN KOWALSKI** wyjaśnia: On cały czas kłamie, przecież pisał do mnie wiadomości, w których pytał czy może do mnie przyjść po narkotyki. Nie pisał tego wprost, bo się umówiliśmy, że na amfetaminę będziemy inaczej mówić, czyli "truskawki", "kreda", "kredki". Może to potwierdzić Oliwia Jankowska, która kilka razy przychodziła razem z Marcinem.

W związku z powyższym świadek **MARCIN KRÓL** zeznał: On mnie chce w coś zrobić, ja się do tego nie przyznam. Nie znam żadnej Oliwii. Nigdy nie kupowałem narkotyków.

Na pytanie przesłuchującego, świadek **MARCIN KRÓL** zeznaje: Mój numer telefonu to 604-997-997. Tylko ja użytkuję ten telefon. Nikt inny nie ma do niego dostępu.

W tym miejscu konfrontacji świadkowi odczytano fragment ze "spisu i opisu danych informatycznych" ujawnionych podczas przeszukania telefonu komórkowego należącego do podejrzanego Jana Kowalskiego od słów "Następnie w aplikacji WhatsApp..." do słów "Mam kasę zaraz będę po kredę".

W dalszej części świadek zeznaje: Nie pamiętam tych wiadomości. Możliwe, że coś takiego napisałem. To było tylko dla zabawy. Ja nie handluję narkotykami, tylko kilka razy kupiłem

dla siebie, żeby dłużej przy garach wytrzymać, zwłaszcza w nocy. Nie chciałem robić nic złego. Nie potrafię powiedzieć ile razy Janek sprzedał mi amfetaminę. Już nie chcę odpowiadać więcej na takie pytania.

To wszystko. Na tym konfrontację zakończono.

Omówienie skreśleń oraz poprawek i uzupełnień poczynionych w protokole: **NIE CZYNIONO**

Zgłoszone przez osoby uczestniczące w czynności zarzuty, co do treści protokołu oraz oświadczenie

policjanta prowadzącego czynność: **NIE BYŁO**

Do protokołu załączono: **POUCZENIA ŚWIADKA, POUCZENIA PODEJRZANEGO**

Czynność zakończono 17 : 40 18 05 2025
g g m m d d m m r r r r

ML. ASP. KAROL WĄSKI

(podpis prowadzącego czynność)

Protokół osobiście odczytałem

MARCIN KRÓL

(podpis świadka)

JAN KOWALSKI

(podpis świadka/podejrzanego)*

Podpisy osób biorących udział w czynności:

1. POST. ZOFIA GÓRA

2. ADWOKAT MARCIN ZIĘBA

☐ postawić znak x w odpowiedniej kratce albo postawić znak x w odpowiedniej kratce i uzupełnić treść.

Orzecznictwo

Wyrok

Sądu Apelacyjnego w Katowicach - II Wydział Karny

z dnia 13 lipca 2018 r.

II AKa 195/18

Teza

Zgodnie z brzmieniem art. 172 k.p.k. przeprowadzenie konfrontacji ma charakter fakultatywny i zależne jest od stwierdzenia takiej potrzeby przez sąd. Nie mogło zatem dojść do obrazy przepisów postępowania poprzez nieprzeprowadzenie czynności procesowych, które nie były konieczne.

Postanowienie

Sądu Najwyższego - Izba Karna

z dnia 17 kwietnia 2018 r.

V KK 395/17

Teza

Przepis art. 172 k.p.k. nie powinien prowadzić do konfrontowania przesłuchiwanym osób w każdym wypadku, gdy w ich wypowiedziach zaistnieją sprzeczności, lecz wtedy, gdy jest widoczne, że może to przyczynić się do prawidłowego ustalenia stanu faktycznego. Z praktyki sądowej wiadomo, że rozbieżności, nawet sprzeczności w wypowiedziach przesłuchiwanym osób nie są rzadkością. W takiej sytuacji ustalenie prawdy nie musi być dokonywane za pomocą konfrontacji, a w drodze oceny dowodów w sposób zgodny z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, przy uwzględnieniu całokształtu zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Wyrok
Sądu Apelacyjnego w Lublinie - II Wydział Karny
z dnia 17 kwietnia 2014 r.
II AKa 58/14

Wbrew odmiennemu stanowisku autora apelacji nie można czynić Sądowi Okręgowemu zarzutu, że nie wykazał inicjatywy dowodowej we wskazanym przez skarżącego zakresie. Podkreślić zwłaszcza trzeba, że w postępowaniu przed Sądem I instancji oskarżony oraz jego obrońca nie widzieli potrzeby przeprowadzenia powyższego dowodu. Przepis art. 172 k.p.k. nie nakłada na sąd obowiązku przeprowadzenia konfrontacji świadków w każdym wypadku sprzeczności w ich zeznaniach, lecz tylko w sytuacji, gdy może to się przyczynić do prawidłowego ustalenia stanu faktycznego.

Bibliografia

- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 383)
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 46, 304).
- Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 30 sierpnia 2017 r. w sprawie wykonywania niektórych czynności dochodzeniowo-śledczych przez policjantów (Dz. Urz. KGP poz. 59 (z późn. zm.).

- Czeczot Z., Tomaszewski T.: Kryminalistyka ogólna Warszawa 1996.
- Jerzyński C.: Konfrontacja jako czynność procesowa, „Kwartalnik Kadry Kierowniczej Policji”, 2011 r.
- Kudrelek J.: Szczególne formy przesłuchania w postępowaniu karnym, Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie, Szczytno 2010.
- Kulicki M.: Kryminalistyka. Wybrane zagadnienia teorii i praktyk śledczo – sądowych, Toruń 1994.
- Obszary badawcze współczesnej kryminalistyki, pod red. T. Widła, Katowice 2011.
- Wiliński P.: Świadek incognito w polskim procesie karnym, Kantor Wydawniczy Zakamycze, Kraków 2003.
- Wojciechowska I.: Postępowanie przygotowawcze, Szkoła Policji w Pile, Piła 2000.